

overflødig at give dem Dagpenge, fordi enhver Forretning kan antages, som han sagde, at være forbunden med en god Frokost, og at der altsaa ikke var Trang til Dagpenge, men man kan imidlertid ikke i Loven gaa ud fra, at Saadant altid skal være Tilfældet; der gives Tilfælde, hvor de Herrer Synsmænd ikke kunne gjøre Regning derpaa. Men naar man nu i det Hele finder det billigt at give dem Dagpenge, kan jeg ikke negte, at det forekommer mig underligt at lade deres Adkomst dertil være afhængig af, om Forretningen foregaar indenfor eller udenfor Jurisdiktionen. Naar der skal foretages en Besigtigelse i Jurisdiktionen, ved hvilken Synsmændene ofte kunne komme til at gjøre flere Mil, kunde de lige saa godt trænge til en Forfriskning, som naar Forretningen foregaar en halv Mil udenfor Jurisdiktionens Grændser. Af de Forslag, som det ærede Medlem i Dyrigt har stillet, skal jeg erklære, at jeg i og for sig Intet har mod Forslaget til § 28, ligesom jeg ikke behøver at tilføje, at jeg ikke heller kan have Noget imod, om Thinget skulde følge den ærede Forslagsstiller's Opfordring, om at bibeholde Lovforslagets § 28 første Stykke uforandret. Hvad Forslaget til § 4 angaar, har jeg troet, at man kunde berolige sig ved de Bemærkninger, der ere blenue gjorte gjældende af den ærede Ordfører. Naar det er udtalt, at der skal være Redningsbøier, og at Synsmændene skulle paase, at Alt er i Orden efter § 4, vil det ogsaa nok blive paaset, at disse Redningsbøier ere i en saadan Stand, at de kunne siges at fyldestgjøre Niemebet. Men paa den anden Side har jeg heller intet Væsentligt at indvende imod, om man skulde gjøre den Tilføielse, som den ærede Landsthingsmand har foreslaet under Nr. 1. Derimod kan jeg ikke negte, at jeg er meget tilbøjelig til at tiltræde, hvad den ærede Ordfører har udtalt med Hensyn til Forslaget under Nr. 2. Jeg tror, at man bør gaa ud fra, at Damppassagereskibe vilde være forsynede med et tilstrækkeligt Antal Pumper. Den ærede Forslagsstiller yttrede vel, at hans Erfaring havde lært ham, at man ikke kunde stole paa, at det altid er Tilfældet, og han yttrede, at han kjendte Skibe, og det ikke blot ældre, men ogsaa nyere, der ingenlunde ere tilfredsstillende indrettede, hvad dette Punkt angaar. Jeg tør naturligvis ikke sige Noget herimod, men jeg vil henhjælpes om man, da det dog vistnok tør siges, at man i Almindelighed godt kan forudsætte, at Skibene i saa Henseende vilde være indrettede paa tilbørlig Maade, vil finde det hensigtsmæssigt ikke i Loven at fastslaa, at der netop skal være en vis Indretning eller Ordning, hvad dette Punkt angaar; thi dette kunde mulig have til Følge, at en Del af de Skibe, der allerede ere i Gang eller ere paatænkte at skulle i Gang som Damppassagerfartøier, vilde kunne blive udelukkede derved. Hvis man vil gjøre en saadan Tilføielse, hvad jeg

overlader til Thinget, forekommer det mig, at man i alt Fald burde indsaette nogle Bestemmelser, som gjorde det muligt i Overgangstiden at lempe det enkelte Tilfælde, naar Skibe, uden at have netop saadanne Indretninger som foreslaet, dog i det Hele i saa Henseende maatte erkendes for fyldestgjørende.

Tilsen: Med Hensyn til det Sidste skal jeg tillade mig at bemærke, at der ved mit Forslag er givet en stor Både netop med Hensyn til dette Punkt om Pumper, derved at en af Lænsningspumperne kan drives enten ved Skibets Maskine eller ved en særskilt Maskine, og at den anden kan drives ved Saandkraft, og jeg skal tilføje, at Grunden, hvorfor jeg egentlig har stillet dette Forslag, er den, at det af flere Mænd, som have haft med Besigtigelse af Skibe at gjøre, navnlig for Assurancekompanierne, specielt have anmodet mig om at henlede Opmærksomheden paa, at det er et grumme svagt Punkt i vor Lovgivning, at der ikke med Hensyn til Pumper er givet nogen egentlig Regel, hvilket derimod er Tilfældet i andre Landes Lovgivinger. Jeg skal til den høitærede Ministers Bemærkninger angaaende mine Forslag til §§. 20 og 22 blot sige, at lidt Uret — det bryder jeg mig nu ikke om — gjorde den høitagtede Minister mig ved at sige, at jeg ikke havde forudsat det Tilfælde, hvor en Synsmænd kunde være ude af Stand til at fungere; thi i mit Endringsforslag til § 20 staa netop: „Udnævnelsen af disse Mænd saavel som af Stedfortrædere osv.“, og det er altsaa ingenlunde indgaaet min Opmærksomhed, at der samtidig med Udnævnelsen af Synsmænd burde vælges Stedfortrædere, som i de af den høitagtede Minister nævnte Tilfælde kunde træde i Stedet for Synsmændene. I saa Henseende vil der altsaa ikke være nogen Vanskelighed. Jeg skal ikke her fordybe mig i Debatten om, hvorvidt man bør have faste Synsmænd eller ikke — det er jo en Skønsag — men jeg for mit Vedkommende tror, at man vil være tjent med til enhver Tid at have Tilfynsmænd tilrede. For det Tilfælde, at det ærede Thing ikke vil gaa ud derpaa, vilde jeg imidlertid foretrække Lovforslagets Regel for det Forslag, der er stillet af det ærede Udvalg, thi dette Forslag gaar ud paa, at der skal vælges forskellige Skrivelse, om det maa overdrages fra den One til den Anden at foretage Udmeldelsen, skjøndt Sagen kunde ordnes paa en meget simplere Maade. Nu er det maaste nok saa, at Regjeringen har en anden Mening, idet den formodentlig finder, at det vil blive ganske anderledes fortrinlige Synsmænd, naar de vælges af Justitsministeren eller Amtmanden i Stedet for af Magistraten — jeg tror ikke derpaa, men det skal jeg lade staa hen — men lad saa langt hellere Amtmanden og Ministeren foretage Udmeldelsen i det givne Tilfælde, end at der skal gjøres Indstilling til Ministeren om, at han vil tillade, at Amt-